

عنوان مقاله:

مقایسه آموزش مجازی و سنتی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در دوران پاندمی کرونا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم تربیتی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فائزه رشیدنهال - کارشناسی شیمی محض و مدرس دبیرستان غیرانتفاعی مهرگان

مریم رشیدنهال - کارشناسی ارشد زیست شناسی گرایش ژنتیک و دبیر زیست شناسی آموزش و پرورش شهرستان دره شهر

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش مقایسه آموزش مجازی و سنتی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در دوران پاندمی کرونا می باشد. روش انجام این پژوهش توصیفی تحلیلی و از نوع مطالعات مروری می باشد. نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که مرور وضعیت آموزشهای از راه دور در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ نشان میدهد که استقبال خانواده ها، معلمان و دانش آموزان با توجه به عدم وجود آمادگی قبلی، مثبت و قابل قبول بود است. با این وجود کاستی ها در دسترسی، آموزش ها و پشتیبانی خانواده از دانش آموزان مهمترین عامل ایجادکننده شکاف و نابرابری در آموزشهای مجازی است. چون در روشهای نوین دانش آموزان نقش محوری دارند، سطح، حجم و عمق یادگیری بیش تر ازمزمانی است که معلم به آن ها آموزش می دهد؛ اما ، استفاده از آن در مقاطع تحصیلی بالاتر، یعنی دانشگاه ها علاوه بر آن که بسیار وقت گیر و مفصل است ساده تر از آن است که دانش آموزان سطوح تحصیلی بالاتر بتوانند اطلاعات و موضوعات پیچیده را با استفاده از آن یادگیرند، این عامل در مورد آموزش مجازی به شیوه کلاس درس مجازی کاملاً صدق می کند ولی در روش های آموزش مجازی شخصی این عامل کمتر تاثیر گذار بوده و روش سنتی می تواند نسبت به روش آموزش مجازی شخصی در پیشرفت تحصیلی موفقتر عمل کند به گونه ای که در روش سنتی و حضور معلم در کلاس درس، فرآیندهای تفکر انتقادی و استفاده از موضوعات پیچیده در سطوح بالای تحصیلی افزایش یافته و دانش آموزان توجه بیشتری نسبت به موضوعات پیچیده پیدا می کنند و باعث رضایت بیشتر و افزایش سطح علمی در آنان و نهایتاً پیشرفت تحصیلی بهتر می گردد .

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، آموزش سنتی، کرونا، نابرابری آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245752>

